

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ” มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ เรื่องหอแต้วแตก เรื่องผีไม้จิ้มฟัน เรื่องแฝด และเรื่องเปิงมาง

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ เรื่องหอแต้วแตก เรื่องผีไม้จิ้มฟัน เรื่องแฝด และเรื่องเปิงมาง

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ ที่ออกฉายในเดือน มีนาคม-เมษายน พ.ศ. 2550 และการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบของการการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดผลครั้งเดียว (One-Shot Case Study) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในแบบสอบถามจะใช้คำถามแบบปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) และคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องใดเรื่องหนึ่งในจำนวน 4 เรื่อง ซึ่งได้แก่ เรื่องหอแต้วแตก เรื่องผีไม้จิ้มฟัน เรื่องแฝด และเรื่องเปิงมาง ในด้านของความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของภาพยนตร์ ได้แก่ แนวเรื่อง โครงเรื่องเนื้อหา บทภาพยนตร์ บทบาทการแสดงของนักแสดง ฉาก เครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า เสียง เทคนิคการถ่ายภาพ การกำกับการแสดง และการตัดต่อ

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ในการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows 11.5 (Statistics Package for Social Sciences) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอและสรุปผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้การแจกแจงความถี่ แสดงตารางแบบร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้ รวมทั้งความคิดเห็นที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องใดเรื่องหนึ่งในจำนวน 4 เรื่อง

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ออกฉายระหว่างเดือนมีนาคม – เมษายน ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งมี 4 เรื่องได้แก่ เรื่อง หอแก้วแตก เรื่องผีไม้จิ้มฟัน เรื่องแฝด และเรื่องเปิงมาง มีจำนวน 400 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20-24 ปี มากที่สุดคือจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 15-19 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 อันดับสามคือกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 25-29 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยคือกลุ่มตัวอย่างมีอายุ ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 35-39 ปี มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ อายุ 40-44 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุดคือ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา หรือ อนุปริญญา จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 อันดับสามคือกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยคือกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

ในส่วนของอาชีพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน หรือนักศึกษามากที่สุดคือ จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน หรือ ลูกจ้าง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 อันดับสามคือกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือ ค้าขาย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยมีอาชีพข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ อาชีพอื่นๆ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001-10,000 บาทมากที่สุดคือ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 10,001-15,000 บาทจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 อันดับสามคือกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยคือกลุ่มที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท มีจำนวน 16 คน คิด

เป็นร้อยละ 4.0 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ มีรายได้ 30,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.8

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีสถานภาพโสดมากที่สุดคือ จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 อันดับสามคือกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

2. ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการชมภาพยนตร์ไทยแนว สยองขวัญ เรื่องหอแต้วแตก เรื่องผีไม้จิ้มฟัน เรื่องแฝด และเรื่องเปิงมาง

ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง และความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาพยนตร์ในแต่ละเรื่อง ซึ่งได้แก่ เรื่องหอแต้วแตก เรื่องผีไม้จิ้มฟัน เรื่องแฝด และเรื่องเปิงมาง สามารถแจกแจงผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องหอแต้วแตกมีมากที่สุดคือ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์เรื่องแฝดคือ จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 อันดับสามคือกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์เรื่องเปิงมางคือ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1

ส่วนของความคิดเห็นระดับความคิดเห็นที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องใดเรื่องหนึ่งในจำนวน 4 เรื่อง ซึ่งได้แก่ เรื่องหอแต้วแตก เรื่องผีไม้จิ้มฟัน เรื่องแฝด และเรื่องเปิงมาง ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องหอแต้วแตก ผีไม้จิ้มฟัน เรื่องแฝด และ เรื่องเปิงมาง เห็นด้วยอย่างมากกับองค์ประกอบโดยรวมของภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ ทั้ง 4 เรื่อง เมื่อศึกษาแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญจะยอมรับและชื่นชอบกับองค์ประกอบโดยรวมของภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องเปิงมางมากที่สุด คือค่าเฉลี่ย 4.56 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญจะยอมรับและชื่นชอบกับองค์ประกอบโดยรวมของภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องแฝด คือค่าเฉลี่ย 4.40 อันดับสามเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญจะยอมรับและชื่นชอบกับองค์ประกอบโดยรวมของภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตก คือ ค่าเฉลี่ย 4.27 และสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญจะยอมรับ และชื่นชอบกับองค์ประกอบโดยรวมของภาพยนตร์เรื่องผีไม้จิ้มฟันน้อยที่สุดคือ ค่าเฉลี่ย 4.24

ในความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องหอแต้วแตก เห็นด้วยอย่างมากกับแนวเรื่อง คือค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมาที่เห็นด้วยอย่างมากกับโครงเรื่อง คือค่าเฉลี่ย 4.33 อันดับสามเห็นด้วยอย่างมากกับเทคนิคการถ่ายภาพ และเห็นด้วยกับองค์ประกอบในการกำกับการแสดงโดยมีค่าเฉลี่ย 3.31

กลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องผีไม้จิ้มฟัน โดยเห็นด้วยอย่างมากกับแนวเรื่อง คือ ค่าเฉลี่ย 4.43 รองลงมาเห็นด้วยอย่างมากกับเทคนิคการถ่ายภาพ และการกำกับการแสดงซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือค่าเฉลี่ย 4.28 อันดับสามอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างมากกับ ฉาก เครื่องแต่งกาย และการแต่งหน้าโดยมีค่าเฉลี่ย 4.27

ตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องแฝด โดยเห็นด้วยอย่างมากกับแนวเรื่อง คือ ค่าเฉลี่ย 4.52 รองลงมาคือเห็นด้วยอย่างมากกับโครงเรื่อง ค่าเฉลี่ย 4.47 อันดับสามกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยอย่างมากกับ บทบาทการแสดง และฉาก เครื่องแต่งกาย และการแต่งหน้าซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือค่าเฉลี่ย 4.43

กลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องเปิงมาง โดยเห็นด้วยอย่างมากกับแนวเรื่อง คือ ค่าเฉลี่ย 4.79 รองลงมาที่เห็นด้วยอย่างมากกับโครงเรื่อง ค่าเฉลี่ย 4.63 อันดับสามกลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยอย่างมากกับบทภาพยนตร์ และเสียงในภาพยนตร์ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันคือ ค่าเฉลี่ย 4.57

อภิปรายผลของการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่ออารมณ์ภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญ” ผลของการศึกษาให้ข้อค้นพบที่สอดคล้องกับแนวคิด ซึ่งสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเป็นกลุ่มที่มีช่วงอายุ 20-24 ปี มากที่สุดคือจำนวน 103 คน โดยผลของการศึกษาสอดคล้อง ดิษยา งามสุข¹ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการดูและความคิดเห็นที่มีต่อภาพยนตร์ไทยของนักเรียนมัธยมตอน

---

¹ดิษยา งามสุข, “พฤติกรรมการดู และความคิดเห็นที่มีต่อภาพยนตร์ไทยของนักเรียนมัธยมตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2546), น. 116.

ปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนตอนปลายที่มีอายุต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันในแง่ของการดูภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ การเข้าไปดูภาพยนตร์ไทย และประเภทของภาพยนตร์ไทยที่ชอบดู กล่าวคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในช่วงอายุ 15 ปีขึ้นไป นิยมที่จะเข้าไปดูภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญมากกว่าภาพยนตร์ประเภทอื่นๆ และมักจะเป็นกลุ่มมากกว่า การไปดูคนเดียว ซึ่งวิเคราะห์การศึกษาออกมาได้ว่าคนที่มีกลุ่มอายุ 20-24 ปีนั้น ชอบความสนุกสนาน และรักความตื่นเต้น เวลาว่างส่วนใหญ่จะใช้ไปกับการชมภาพยนตร์ โดยเฉพาะภาพยนตร์แนวสยองขวัญสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของคนในกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งคนกลุ่มนี้มีความคิดที่ว่าการชมภาพยนตร์เป็นการพักผ่อนที่ดียิ่งหนึ่ง นอกเหนือจากการเรียนหรือการทำงาน แต่ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 40-44 ปี มีพฤติกรรมในการรับชมภาพยนตร์น้อยที่สุด คือจำนวน 19 คน ซึ่งกลุ่มอายุดังกล่าวเป็นกลุ่มของวัยกลางคน ซึ่งมีลักษณะและวิถีชีวิตที่แตกต่างกับกลุ่มวัยรุ่นคือ กลุ่มนี้เป็นวัยของความรับผิดชอบไม่ว่าจะเป็นในด้านของการทำงาน หรือในด้านของครอบครัว ทำให้ความสนใจของคนวัยกลางคน มุ่งเน้นเกี่ยวกับการทำงานมากกว่าการพักผ่อน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาอยู่ที่ ระดับมัธยมศึกษา มากที่สุดคือจำนวน 143 คน ซึ่งคนในกลุ่มนี้ยังเป็นกลุ่มที่มีวุฒิทางการศึกษาน้อยมักจะเลือกรับสื่อบันเทิงที่สามารถเข้าถึงและเข้าใจได้ง่ายไม่ซับซ้อน เช่น ภาพยนตร์แนวสยองขวัญ ภาพยนตร์แนวตลก เป็นต้น ส่วนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญน้อยที่สุดเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 13 คน จัดเป็นกลุ่มคนที่มีวุฒิทางการศึกษาสูง คนกลุ่มนี้มักจะเลือกรับสื่อบันเทิงที่ได้ทั้งสาระ และความบันเทิงไปพร้อมๆกัน หรือเป็นสื่อที่มีความซับซ้อนมากขึ้นจากแนวภาพยนตร์ที่ยกตัวอย่างในข้างต้น เช่น ภาพยนตร์แนวสืบสวนสอบสวน หรือภาพยนตร์แนวสะท้อนปัญหาสังคม อ้างถึง กิติมา สุรสนธิ² แนวคิดทางประชากรศาสตร์ที่ว่า คนที่ได้รับการศึกษาที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ ธรรมเนียม ค่านิยม ที่แตกต่างกันออกไป คนที่มีการศึกษาน้อยมักจะไม่ค่อยเลือกใช้สื่อที่มีสาระ แต่นิยมใช้สื่อที่ให้ความบันเทิงประเภทวิทยุ โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ แต่คนที่มีการศึกษาสูงจะนิยมการเลือกรับสื่อที่มีสาระ หรือสื่อที่มีเนื้อหาหนักประเภทสื่อสิ่งพิมพ์

²กิติมา สุรสนธิ, ความรู้ทางการสื่อสาร (กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544), น. 19.

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเป็นกลุ่มที่มีอาชีพนักเรียนหรือนักศึกษามากที่สุด คือจำนวน 169 คน เพราะกลุ่มอาชีพดังกล่าว เป็นกลุ่มที่มีความรับผิดชอบในเรื่องของการเรียนเพียงอย่างเดียว ทำให้มักจะใช้เวลาหลังเลิกเรียน หรือในช่วงวันเสาร์และอาทิตย์ในการชมภาพยนตร์ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญน้อยที่สุดคือกลุ่มอาชีพอื่นที่ไม่ใช่ นักเรียน นักศึกษา ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ลูกจ้าง และประกอบธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย จำนวน 14 คน จากการศึกษาทำให้เห็นว่าอาชีพก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนในการชมภาพยนตร์ เพราะกลุ่มที่มีอาชีพ นักเรียน หรือนักศึกษานั้น โดยส่วนใหญ่มีรายได้จากการได้รับเงินจากพ่อ-แม่ โดยที่ไม่ต้องรับผิดชอบในเรื่องของค่าใช้จ่ายในส่วนอื่นๆ นอกจากค่าใช้จ่ายส่วนตัวเท่านั้น จึงทำให้กลุ่มอาชีพดังกล่าวสามารถมีเงินมาใช้จ่ายในการหาความบันเทิงได้มากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพอื่นๆ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเป็นกลุ่มที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด คือจำนวน 198 คน กลุ่ม รายได้เป็นปัจจัยที่มีบทบาทและเป็นตัวกำหนดในเรื่องของการเปิดรับสื่อ ผู้รับสารสามารถหาซื้อ หรือเข้าถึงสื่อได้ จากการศึกษาคนที่มียุทธวิธีได้นี้จะมีอาชีพนักเรียน หรือนักศึกษา โดยรายได้หลักจะมาจากพ่อและแม่เป็นส่วนใหญ่ รายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายประจำวันจะนำมาใช้ในการหาความบันเทิงให้กับตัวเอง เช่น การชมภาพยนตร์ ฟังเพลง หรือการเที่ยวเตร่ ส่วนกลุ่มรายได้ที่เคยชมภาพยนตร์น้อยที่สุด คือ กลุ่มที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป โดยกลุ่มคนที่มีรายได้สูงมักจะเป็นคนที่มีหน้าที่การงานสูง มีนามีตาทางสังคม ทำให้คนกลุ่มนี้ใช้เงินในด้านของการทำงาน หรือการเข้าสังคมมากกว่าการชมภาพยนตร์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเป็นกลุ่มที่มีสถานะภาพโสดมากที่สุด คือจำนวน 299 คน เพราะกลุ่มคนโสดเป็นกลุ่มคนที่มีความเป็นอิสระ ไม่มีภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวมากนัก จึงทำให้มีเวลาว่างหลังจากการเลิกงาน หรือหลังเลิกเรียน ซึ่งต่างกับคนที่มียุทธวิธีที่มีภาระทางครอบครัวมากกว่า และไม่มีความเป็นอิสระ ซึ่งต้องใช้เวลาว่างกับการทุ่มเทให้กับครอบครัว และการทำงานมากกว่าการชมภาพยนตร์

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าความแตกต่างของลักษณะทางประชากรศาสตร์ ในด้านของ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และสถานะภาพ มีส่วนในการส่งผลให้ผู้รับสารมีความคิดและทัศนคติที่แตกต่าง เพราะบุคคลมีความแตกต่างในเรื่องของประสบการณ์ สถานการณ์ สิ่งแวดล้อมและค่านิยมในการชมภาพยนตร์ ซึ่งมีผลกับการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไปด้วย

ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้เคยรับชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญมากที่สุด

จำนวนภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่อง คือ ภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกโดยมีจำนวน 150 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 38.0 แต่ในด้านความคิดเห็นของประชาชนที่ยอมรับและชื่นชอบในด้านขององค์ประกอบ ภาพยนตร์มากที่สุด คือภาพยนตร์เรื่องเปิงมาง มีจำนวน 115 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.56

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์ประกอบภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตก จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างมากในส่วนของ แนวเรื่อง โครงเรื่อง เทคนิคการถ่ายภาพ บทภาพยนตร์ บทบาทการแสดงของนักแสดง ฉาก เครื่องแต่งกาย และการแต่งหน้า ในองค์ประกอบที่เห็นด้วยรองลงมาคือ ในส่วนของการตัดต่อ เสียง และการกำกับการแสดง

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์ประกอบภาพยนตร์เรื่องผีไม้จิ้มฟัน จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างมากในส่วนของ แนวเรื่อง การกำกับการแสดง ฉาก เครื่องแต่งกาย และการแต่งหน้า เทคนิคการถ่ายภาพ เสียง ฉาก โครงเรื่อง ในองค์ประกอบที่เห็นด้วยรองลงมา ในส่วนของการตัดต่อ บทบาทการแสดงของนักแสดง และบทภาพยนตร์

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์ประกอบภาพยนตร์เรื่องแฝด จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างมากในทุกๆ องค์ประกอบของภาพยนตร์ ได้แก่ แนวเรื่อง โครงเรื่อง บทบาทการแสดงของนักแสดง ฉาก เครื่องแต่งกาย และการแต่งหน้า เทคนิคการถ่ายภาพ การกำกับการแสดง บทภาพยนตร์ เสียง การตัดต่อ

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์ประกอบภาพยนตร์เรื่องเปิงมาง จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างมากในทุกๆ องค์ประกอบของภาพยนตร์เช่นกัน ได้แก่ แนวเรื่อง โครงเรื่อง บทภาพยนตร์ เสียง ฉาก เครื่องแต่งกาย และการแต่งหน้า การกำกับการแสดง เทคนิคการถ่ายภาพ และการตัดต่อ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า จากภาพยนตร์ทั้ง 4 เรื่อง นั้นประชาชนมีความคิดเห็นที่มีความแตกต่างกันในด้านขององค์ประกอบภาพยนตร์นั้นขึ้นอยู่กับความชอบและไม่ชอบของแต่ละบุคคล แต่ในผลการศึกษาได้ทำให้เห็นว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่เหมือนกันในส่วนของความชื่นชอบในแนวเรื่องของภาพยนตร์ ในด้านขององค์ประกอบภาพยนตร์ด้านอื่นที่ประชาชนไม่ชอบ โดยส่วนใหญ่ คือ ในด้านการตัดต่อ บทภาพยนตร์ และการกำกับการแสดง โดยผลของการศึกษาได้มีความสอดคล้องกับแนวคิดของทัศนคติและความคิดเห็นของนิวจอม ที่กล่าวว่าทัศนคติของบุคคลขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่บุคคลได้รับอาจจะแสดงออกมาทางพฤติกรรมใน 2 ลักษณะ คือ ทัศนคติในทางบวก (Positive attitude) แสดงออกในลักษณะพึงพอใจและเห็นด้วย

หรือชอบ จะทำให้บุคคลอยากกระทำ อยากได้ และชื่นชอบในสิ่งนั้นๆ ส่วนทัศนคติในทางลบ (Negative attitude) จะทำให้บุคคลแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจและไม่เห็นด้วย หรือไม่ชอบ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการชมภาพยนตร์ไทยแนวสยองขวัญเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ออกฉายระหว่างเดือนมีนาคม – เมษายน ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งมี 4 เรื่องได้แก่ เรื่องหอแต้วแตก เรื่องผีไม้จิ้มฟัน เรื่องแฝด และเรื่องเปิงมาง ดังนี้

1. ผลการศึกษานี้ทำให้ทราบว่าส่วนใหญ่แล้วประชาชนที่มีช่วงอายุ 20-24 ซึ่งเป็นนักเรียน และนักศึกษา ให้มีความสนใจในการชมภาพยนตร์ไทยสยองขวัญมากที่สุด ซึ่งทำให้เห็นว่าเด็กรุ่นใหม่มีการสนับสนุนภาพยนตร์ไทยที่เพิ่มขึ้น และการศึกษารั้งนี้จะช่วยให้ผู้ผลิตภาพยนตร์สามารถสร้างภาพยนตร์ได้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง

2. ภาพยนตร์แนวสยองขวัญเป็นภาพยนตร์ที่มีคนดูมากโดยเฉพาะคนที่มีอายุน้อย ฉะนั้นผู้สร้างภาพยนตร์ในแนวนี้ควรมีความระมัดระวังในการสร้างภาพยนตร์ในด้านของการนำเสนอเนื้อหาที่มีความรุนแรงจนทำให้เกิดการเลียนแบบ หรือสิ่งที่เกินจริง จนทำให้เกิดความเชื่อที่ผิดๆ ได้

3. ความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในส่วนขององค์ประกอบภาพยนตร์นั้น ชี้ให้เห็นว่าภาพยนตร์ไทยมีการพัฒนามากขึ้นในด้านของเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ เพราะกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดกับข้อนี้ แต่ก็ยังมีส่วนอื่นๆ ของภาพยนตร์ในแต่ละเรื่องที่ยังต้องมีการพัฒนาให้ดีขึ้น โดยผลตอบรับที่ดีนี้จะส่งผลให้ผู้ผลิตภาพยนตร์ไทยได้มีการพัฒนาภาพยนตร์ไปในทิศทางที่ดีต่อไปอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต

1. การวิจัยในอนาคตควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการชมภาพยนตร์ไทยประเภทอื่นๆ เพื่อให้เห็นความแตกต่างของภาพยนตร์ไทยในแต่ละประเภท เพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น

2. การศึกษารั้งต่อไปควรมีการนำรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

เช่น การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์เชิงเจาะลึก การสนทนากลุ่ม มาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
ในประเด็นที่เกี่ยวกับการชมภาพยนตร์ไทยประเภทอื่นๆ อาทิ พฤติกรรมในการเลือกรับชม
ภาพยนตร์ หรือ ปัจจัยแวดล้อมที่ผลต่อการรับชมภาพยนตร์ เป็นต้น

3. การศึกษาครั้งนี้จำกัดเพียงแค่ประชาชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และมีภาพ
ยนตร์เพียงแค่ 4 เรื่องเท่านั้น ฉะนั้นควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านของความคิดเห็นของประชาชน
ที่อยู่ต่างจังหวัดที่มีต่อภาพยนตร์ไทยของขวัญ เพราะประชาชนในต่างจังหวัดมีวิถีความเป็น อยู่
ที่แตกต่างไปจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความคิดเห็นที่มี
ความหลากหลายมากขึ้นโดยผลที่ได้จากการศึกษานี้จะสามารถนำไปใช้ในการอ้างอิงกับกลุ่มเป้า
หมายที่เป็นประชาชนทั่วประเทศไทย

